

6 Δεκεμβρίου - Ο Άγιος Νικόλαος Αρχιεπίσκοπος Μύρων της Λυκίας

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Άγιος Νικόλαος, ο Θαυματουργός, γεννήθηκε στα Πάταρα της Λυκίας γύρω στα 250 μ.Χ. από ευσεβείς και πλούσιους γονείς, οι οποίοι τον ανέθρεψαν “εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου”.

Βρέφος ακόμη απέδειξε ότι είχε τη χάρη του Θεού. Με θαυμαστό τρόπο στάθηκε όρθιος την ώρα του λουτρού χωρίς καμία βοήθεια. Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή θήλαζε μόνο μια φορά την ημέρα και μάλιστα μετά τη δύση του ηλίου.

Πολύ νωρίς ο Κύριος κάλεσε κοντά του τους δύο γονείς του και ο ίδιος, έχοντας πάντοτε οδηγό τη ρήση του Ευαγγελίου “δότε Ελεημοσύνην”, μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς και αφωσιώθηκε ολοκληρωτικά στη Λατρεία του Υψίστου.

Είναι γνωστή και αξιοθαύμαστη η ενέργεια του αυτή να βοηθήσει νύχτα και κρυφά τις τρεις αδελφές με αξιόλογο χρηματικό ποσό, για να μην αναγκαστούν, λόγω της φτώχειας τους, να παρασυρθούν στην ατίμωση.

Κινούμενος ο Νικόλαος από Ιερό πόθο, αποφάσισε να ταξιδέψει για να προσκυνήσει τους Αγίους Τόπους. Καθώς έπλεε το πλοίο, άρχισαν να πνέουν σφοδρότατοι άνεμοι και ξέσπασε μεγάλη τρικυμία. Επιβάτες και πλήρωμα έχασαν την ψυχραιμία τους και περίμεναν να καταποντισθούν.

Ο Νικόλαος όμως γονατιστός προσευχήθηκε με θέρμη προς τον Κύριο και το

θαύμα έγινε. Οι άνεμοι έπαυσαν και η θάλασσα αμέσως γαλήνεψε. Όμως κάποιος ναύτης, που ήταν στο κατάρτι, γλίστρησε και έπεσε στο κατάστρωμα νεκρός. Όλοι στενοχωρήθηκαν, που χάθηκε ένας άνθρωπος. Χάρη όμως στις θερμές προσευχές του Αγίου ο ναύτης αναστήθηκε, σαν να ξύπνησε από βαθύ ύπνο.

Μετά το προσκύνημα στους Αγίους Τόπους επέστρεψε στα Πάταρα, όπου ζούσε με οσιότητα και δικαιοσύνη. Ο Θεός τον αξίωσε να χειροτονηθεί πρεσβύτερος και μετά το θάνατο του Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας να εκλεγεί Αρχιεπίσκοπος.

Έτρεφε μεγάλη αγάπη για τους φτωχούς και τους αδυνάτους. Ίδρυσε στην αρχιεπισκοπή του φτωχοκομείο, ξενώνα, νοσοκομείο και άλλα φιλανθρωπικά ιδρύματα.

Στις δύσκολες στιγμές των διωγμών του Διοκλητιανού εμπύχωνε το ποίμνιο του και ιδιαίτερα τους νέους. Γι' αυτό συλλαμβάνεται, φυλακίζεται και βασανίζεται. Υπομένει όμως όλες τις διώξεις και τις ταλαιπωρίες προς δόξαν Κυρίου.

Μετά την κατάπαυση των διωγμών από τον αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο αναλαμβάνει και πάλι το ποιμαντικό του έργο στα Μύρα.

Το 325 μ.Χ. λαμβάνει μέρος στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας, και καταπολεμεί με θάρρος και τόλμη τις κακοδοξίες του Αρείου. Υπερασπίζεται με σθένος την Ορθοδοξία και αναδεικνύεται "κανών πίστεως" και διδάσκαλος του Ευαγγελίου. Για την ενίσχυση του εμφανίστηκε ο ίδιος ο Χριστός και του έδωσε ευαγγέλιο και η Μητέρα Παναγία, που του χάρισε ωμοφόριο.

Όταν επέστρεψε απο τη Σύνοδο, συνέχισε το ποιμαντικό του έργο μέχρι τα βαθιά γεράματα, οπότε και παρέδωσε το πνεύμα του στον Πανάγαθο Θεό το 330 μ.Χ.

Ο Κύριος τον τίμησε ιδιαίτερα για την ενάρετη χριστιανική ζωή του, που τη διέκρινε η βαθιά πίστη στον Παντοδύναμο Θεό και η ανεκτίμητη αγάπη του για τον άνθρωπο. Τον ανέδειξε ποταμό ιαμάτων και πηγή θαυμάτων. Θαυματουργούσε όταν ζούσε αλλά και μετά την κοίμηση του τα θαύματα του είναι αναρίθμητα.

Το έτος 1087, λόγω ταραχών, έγινε η μετακομιδή των ιερών λειψάνων του από τα Μυρά στο Μπάρι της Ιταλίας. Κατά την τέλεση της θείας λειτουργίας έτρεχε τόσο πολύ μύρο από τα ιερά λείψανα, που οι πιστοί το μάζευαν σε δοχεία για θεραπεία από διάφορες αρρωστιές, αρκετοί μάλιστα λιποθυμούσαν απο την ευωδία του.

Με τα ωραιότερα εγκώμια τον τιμά η Εκκλησία. "Κανόνα πίστεως και εικόνα πραότητος, εγκρατείας διδάσκαλον" τον ονομάζει ο υμνωδός και "ποιμένα μέγαν" τον αποκαλεί. Ανατολή και Δύση του αναγνωρίζουν ξεχωριστή θέση μεταξύ των Αγίων. Με εξαιρετική λαμπρότητα και δόξα τιμάται από τους Ρώσους.

Ο Άγιος Νικόλαος είναι ο μεγάλος προστάτης των ναυτικών. Στο τιμόνι, στην πλώρη κάθε πλοίου είναι η εικόνα του. Αμέτρητοι είναι οι ναοί στα λιμάνια, στα νησιά και στα ακρωτήρια, που φέρουν το όνομα του, τάματα των ναυτικών σε δύσκολες στιγμές, που τον επικαλούνται: Άϊ-Νικόλα, βοήθα με!

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Νικολάου στις 6 Δεκεμβρίου

και την ανακομιδή των ιερών λειψάνων του στις 20 Μαΐου, αλλά και κάθε Πέμπτη ψάλλονται στον Άγιο Νικόλαο ωραιότατοι ύμνοι, διότι η Πέμπτη ημέρα της εβδομάδας είναι αφιερωμένη από την Εκκλησία μας στους δώδεκα αποστόλους και στον Άγιο Νικόλαο.

Πηγή: optiko.net